

[Boligministeren]

tilvejebringe en acceptabel løsning af finansieringsproblemerne for netop disse ejere.«

På denne baggrund er det ganske tilfredsstillende at kunne oplyse, at jeg om kort tid her i salen fremsætter et lovforslag, der løser de finansieringsmæssige problemer, som afholder private udlejere fra at deltage i byfornyelsesprojekter.

Sammenfattende må jeg sige, at hvidbogens fremskrivninger vedrørende boligbehov, antal nedlæggelser og byfornyelsesaktivitet virker for mekaniske, hvilket uden tvivl skyldes, at det datagrundlag, de hviler på, er for spinkelt. Hertil kommer, at argumentationen i hvidbogen ved alene at koncentrere sig om tilvæksten i boligantallet i form af nybyggeri og byfornyelse er for snæver. Det overses herved, at der i et samfund som det danske med knap 2½ million husstande og boliger hele tiden sker tilpasninger på boligmarkedet, der langt overstiger de marginale tilpasninger som følge af nettotilvæksten på ca. 18.000 boliger om året.

I den forbindelse vil jeg oplyse, at jeg er af den opfattelse, at det boligpolitiske beslutningsgrundlag ikke er godt nok. Derfor nedsatte jeg i sidste måned et udvalg med den opgave at belyse udviklingen på det danske boligmarked i de kommende år. Der er tale om et snævert udvalg bestående af professor Anders Ølgaard, der er formand, og professorerne Ellen Andersen og P. C. Matthiessen. Med denne sammensætning er det mit håb, at udvalget dels kan tilvejebringe en samlet oversigt over anvendelsen af den eksisterende boligmasse og over de økonomiske vilkår, der er gældende i boligmassens forskellige dele, dels kan fremlægge en prognose over befolkningsudviklingen i de kommende år, herunder ikke mindst husstandsudviklingen, og endelig at de vil drøfte mulighederne for at opstille en model for det danske boligmarked.

Den første redegørelse fra udvalget kan forventes at komme i januar 1988.

I to afsluttende afsnit i hvidbogen undersøges det, om der samfundsøkonomisk set er plads til et aktivitetsniveau af det omfang, som er nødvendigt for at dække de beregnede boligbehov. Det ønskede aktivitetsniveau omsætter sig i en årlig vækst i boliginvesteringerne på i gennemsnit 1,7 pct. De samlede bygge- og anlægsinvesteringer antages at vokse med 2,3 pct. pr. år.

Dette aktivitetsniveau skaber under hensyntagen til produktivitetsudviklingen efterspørgsel efter en vis mængde arbejdskraft. I den forbindelse foretages der i hvidbogen nogle fremskrivninger af arbejdskraftudbudet. Som udgangspunkt opstilles der nogle forudsætninger om lærlingetilgangen og forholdet mellem faglærte og ikkefaglærte, og på denne baggrund beregnes der fire alternative forløb for arbejdskraftudbudet.

Her skal jeg blot nævne ét af resultaterne: når lærlingetilgangen beregnes som en konstant andel af en ungdomsårgang, vil antallet af nye lærlinge falde år for år. Grunden er selvsagt, at det faldende fødselstal i de sidste mange år bevirker, at ungdomsårgangene bliver mindre og mindre frem mod år 2000. Tilgangen af unge til arbejdsmarkedet kan altså meget nemt blive en alvorlig flaskehals. Derfor er det bl.a. af hensyn til betalingsbalancen vigtigt, at bygge- og anlægssektoren ikke lægger beslag på en uforholdsmæssig stor andel af disse unge. Det er regeringens opfattelse, at bygge- og anlægssektoren fremover vil kunne klare sig med en arbejdsstyrke, der i hvert fald ikke er større end den nuværende.

Hvis det gennem en hurtigere teknisk udvikling viser sig muligt at øge sektorens produktivitet, er det muligt, at efterspørgslen på lidt længere sigt kan klares med et noget mindre arbejdskraftforbrug. Produktivitetsudviklingen bliver derfor en helt central faktor i sektorens fremtidige udvikling.

Det af de fire beregnede forløb, der ikke indebærer en vækst i arbejdskraftudbudet, skal ifølge hvidbogen kombineres med en gennemsnitlig produktivitetsvækst på ca. 2,5 pct. om året, for at den ønskede aktivitet kan nås. Om dette er realistisk, er svært at sige. Nok kan der på lang sigt konstateres en tendens til stigende produktivitet, men det, der først og fremmest kendetegner produktivitetsudviklingen, er voldsomme svingninger mellem store stigninger og næsten lige så store fald, således som det også vises i hvidbogen. Disse udsving afspejler i høj grad den stærkt svingende aktivitet i byggesektoren. I forhold til dette er udviklingen i arbejdsstyrken mere stabil på kort sigt.

En mere jævn produktivitetsudvikling forudsætter derfor en mere stabil udvikling i byggeaktiviteten og dermed bl.a. også i bolig efterspørgslen. Udviklingen i boligefters-